

CORRECTNESS AND ERROR IN DAILY COMMUNICATION**Dumitru Draica, Assoc. Prof., PhD, University of Oradea**

Abstract: Communication is vital to everyday contemporary linguistic fairness, respect for rules of functioning of the Romanian literary language; current language must conform to specific rules and mandatory for all its users to be able to fulfill its main function in this way, that the means of communication between members of a community. For the formation of proper communication skills and abilities, written and oral, required knowledge and application in the first place, the rules orthoepic, spelling and punctuation, often complex, which raises serious difficulties for their acquisition; unfortunately, everywhere, are present in large numbers, mistakes in various publications, newspapers and magazines in many works, even in school, they should be removed completely to ensure communication, simplicity, expressiveness, rigor.

Keywords: Romanian literary language, proper communication, written and oral, grammar rules, words, expressions, phrases.

Dintotdeauna, comunicarea a fost un act necesar, o necesitate în viața oamenilor, o condiție, în același timp, a evoluției acestora de-a lungul istoriei. Mesajele, schimburile de idei între indivizii vorbitori sunt un element vital pentru societatea umană, comunicarea apărând odată cu schimbul de informații, ea trebuie văzută în strânsă legătură cu istoria evoluției umane. Comunicarea este relația esențială între indivizii unei societăți, realizându-se cu ajutorul limbajului sau al altor coduri și semne ce duc la transmiterea de informații, opinii, idei. Comunicarea (termenul apare în secolul al XIV-lea și provine din lat. *communius* – „a pune în comun, a fi în relație cu ceva”, din secolul al XVI-lea termenului i se adaugă și sensul „a transmite”) stă la baza organizării sociale, mijlocește relațiile dintre oameni, ea nu înseamnă doar transmiterea și preluarea unei informații, se realizează în vederea obținerii de către locutor, de la interlocutor a unui răspuns, cât mai exact, cu putință. Astăzi, comunicarea răspunde unor principii: este un proces continuu și ireversibil, este inevitabilă, se dezvoltă în planul conținutului și al relației, implică necesitatea acomodării și ajustării comportamentelor și are la bază patru componente fundamentale: emițătorul, canalul, informația și receptorul. Unitatea de bază a comunicării este mesajul, un ansamblu de date transmise și coduri de simboluri care încearcă să ofere înțelesuri specifice unor date din realitatea imediată, mesajul poate fi alcătuit din cuvinte scrise sau rostite, imagini vizuale, muzică, zgomote, semne, simboluri, culori, gesturi..., iar suportul fizic al mesajului este canalul, care îndeplinește funcția de cale de transport sau distribuție a mesajului. Informația trebuie considerată și ea o combinație de semnale și simboluri, este cea care dă originalitate oricărui mesaj, procesul de comunicare nu se încheie odată cu preluarea sau receptarea informației, iar o analiză completă a informației face referiri și la aspectele: sintactic (succesiunea semnelor lingvistice ale emițătorului), semantic (semnificația dată semnelor de către emițător și receptor) și pragmatic (efectul informației asupra receptorului). Informația trebuie să aibă un anumit sens și are sens doar dacă se stabilește o relație de comunicare între emițător și receptor, putând fi interpretată dacă este materializată printr-un anumit fenomen sau proces fizic.

Finalitatea procesului de comunicare este dată de modul în care mesajul codificat de emițător este decodificat și acceptat de către receptor. Prin comunicare se pun bazele unor relații între oameni, care contează mai mult decât conținutul informațional transmis, astfel, comunicarea creează comuniune și comunitate. Dacă vorbim despre nivelurile comunicării trebuie să amintim cinci dintre acestea, și anume: comunicare intrapersonală (comunicarea în și către sine), interpersonală (comunicarea între indivizii vorbitori), comunicare de grup (se desfășoară în colectivități umane reduse), comunicare publică (are în vedere discursul public al oratorului) și comunicare de masă (transmiterea unor mesaje scrise, vorbite, vizuale, audiovizuale de către un sistem mediatic către un public divers și numeros).

Comunicarea gândurilor, ideilor, sentimentelor umane se realizează prin limbă, un sistem complex de comunicare alcătuit din sunete articulate; limba nu se confundă cu vorbirea, dacă limba reprezintă un inventar de semne lingvistice ce poate fi utilizat cu ajutorul vorbirii, vorbirea este cea care pune în aplicare codul și conduce la producerea unui mesaj, limba se definește cu ajutorul axei paradigmatică (relații de tipul „sau”...”sau”), în timp ce vorbirea apelează la axa sintagmatică (relații de tipul „și”...”și”). Cunoașterea unei limbi ține de competența vorbitorilor săi, în vreme ce producerea și interpretarea enunțurilor în procesul vorbirii ține de performanță. De multe ori, o mare parte din performanțele noastre, ca vorbitori, nu depinde de competența lingvistică, ci de cunoștințele noastre despre lume și despre cei cu care relaționăm zilnic, de modul în care știm să gestionăm aceste relații interumane.

Comunicarea umană reprezintă esența raporturilor interumane exprimată prin capacitatea de a descifra încontinuu sensul relațiilor și contactelor sociale, realizate, în mare parte, cu ajutorul simbolurilor și al unor semnificații generalizate în vederea obținerii stabilității sau a unor modificări de comportament individual sau de grup. Astăzi comunicăm pentru că avem nevoie de informații, în vederea dezvoltării procesului de cunoaștere, nevoia de comunicare vine și din nevoia de contact cu interlocutorii noștri, din conștientizarea propriului statut. Pentru ca orice enunț, în comunicarea cotidiană orală sau scrisă, să fie reperat în cele mai bune condiții de către interlocutorii noștri este nevoie să corespundă unor cerințe și norme gramaticale, trebuie să respecte corectitudinea gramaticală, să fie conform cu cele mai noi reguli de exprimare în limba română actuală, întrucât numai în asemenea condiții se poate realiza în condiții optime comunicarea interumană.

În cele ce urmează dorim să prezentăm câteva aspecte din comunicarea cotidiană scrisă, în special, momente ce se plasează între corectitudine și greșeală în limba română; notăm, mai întâi, situații „culese” din limba scrisă cotidiană și alăturat vom da și exemplele corecte, pentru ca acestea să se întipărească în memoria cititorilor.

Pentru început, iată câteva exemple cu referire directă la grafie – facem precizarea că cele mai multe dintre exemplele noastre sunt culese din televiziune, de la radio, dar și din reclamele, afișajul stradal, ziarele și revistele locale și naționale, altele sunt construcțiile noastre ad-hoc:

I. Grafie, punctuație, pronunțare

1. Grafie - multe exemple se datorează unor neglijențe de tehnoredactare, neatenției unor redactori ai posturilor de televiziune sau ai unor publicații în limba română:

1.1. - „se gândește să nu mai...” ; „vrea să părăsescă țara...” ; „nu știa cine-i vinoveat...” ; „ar fi vrut să ajunge repede acasă...” ; „când și-a dat sama că...” ; „nu se așează unde trebuie...” ; „greșala era a lui doar...” ; „nu se încumentă să mai...” ; „referendumul s-a desfășurat normal...” ; „întodeauna a dorit să...” ; „am vrea să fie un preșident mai bun...” ; „în Sibiu, municipiul pe care l-a administrat...” ;

1.2. - scrierea cu *î* în loc de *â*, cf. DOOM 2, 2005 - „va apărea în curînd o nouă ediție...” ; „se menține difuzarea și vânzarea unor colecții...” ; „au luat cuvîntul mai mulți articulanți...” ; „începînd cu ora 7 s-au deschis urnele...” ; „pîna cînd vor ajunge la secțiunile de votare...” ; „tîrziu, în noapte, au comunicat rezultatele...” ; „dorea un punct de vedere cît mai aproape de adevăr” ; „s-au coborît la nivelul lor...” ; „mulți se întorceau de la cîrciumă...” ; „acum, mai mult decît oricînd...” ; „învățînd că nu întotdeauna ai de cîștigat...” ; „m-am gîndit să-i răspund...” ; „dîndu-i binețe, i-ai demonstrat că...” ;

1.3. - lipsa semnelor diacritice (parțial sau total) – „sa ma ascultati...” ; „nu stiu cînd voi veni” ; „pentru a obtine note bune trebuie sa înveti zilnic” ; „am auzit ca și-a dat demisia” ; „sa faca ce-o vrea...” ; „o sa vedem în ce zi ne întalnim” ; „spune-i ca sa ma sune” ; „îți place, nu-ti place, n-ai ce face...” ; „poporul roman merita o soarta mai buna” ; „iata o situatie ce...” ; „încercand sa-l ajungi...” ; „ar invața mai bine daca...” ; „stiu ce-ti place tie...” ; „sa cresti mare si frumos...” ; „esti bine intentionat, dar...” ; „ar trebui sa fie mai atenti...” ; „ai vazut ce-a patit !?...” ; „nu-l mai apara ca e vinovat” ; „vreau sa-ti spun ca...” ; „simțeam ca dorinta lui era sa...” ;

1.4. – scrierea unor cuvinte cu *i*, *ii*, *iii*, la final – „să fi prezent și tu dacă...” ; „fi ordonat, nu fi indisciplinat...” ; „să nu fi obraznic !” ; „erau mândrii că...” ; „fie ce-o fii...” ; „fi bărbat, altfel...” ; „copii lor erau ordonați...” ; „mai mulți copiii ne-au asigurat că...” ; „unii fiii de-ai lor erau...” ; „codri arginti...” ; „chiulangii aceia nu-mi plac...” ; „au fost trei arbitrii părtinitori” ; „miniștri din guvernul...” ; „niște zurbagi, nu merită atenția noastră” ; „de-ar fii să fi tu mare...” ; „aceiaș oameni, aceleaș caractere...” ; „și totuș, mi-a plăcut că...” ; „oameni erau disperați...” ; „mai mulți deputații și-au dat avizul...” ;

1.5. – folosirea incorectă a cratimei sau absența ei – „nu va-m văzut de mult !” ; „va-ți hotărât să-i spuneți !?” ; „î-și dă seama că...” ; „v-or să spună că...” ; „ia-ți spus și voi că...” ; „i-ai și lui un pliant...” ; „ia-i spus că...” ; „era noul medic șef al clinicii...” ; „a ajuns redactor șef al revistei” ; „un nou comisar șef a fost instalat...” ; „l-am cunoscut pe vechiul economist șef...” ; „avea nevoie de prim ajutor pentru...” ; „azi dimineață m-a anunțat că...” ; „să dai dovadă de bun simț” ; „nu era binevenit în mijlocul nostru” ; „vorbea într-una cu ei...” ; „întruna din zile mi-a zis că...” ; „ne vedem mâine seară” ;

1.6. – folosirea minusculilor în locul majusculilor și invers – „dinspre piața Ferdinand se vedeau...” ; „bulevardul Dacia era aglomerat...” ; „era colonel, deși nu făcuse Armata...” ; „la 1-2 August trebuia să...” ; „1 decembrie e ziua noastră națională” ; „mai sărbătorim la 1 mai ziua muncii ?” ; „făcea parte din catedra de română...” ; „ziua unirii principatelor trebuie sărbătorită...” ; „de 8 martie voi fi mai atent...” ; „și-a luat locul în Banca de la geam...” ; „banca națională a anunțat un curs de...” ; „de la departamentul de limbă am aflat că...” ; „nu i-am întâlnit pe Profesorii noștri care...” ; „i-a anunțat Directorul nou că...” ;

2. Punctuație - cele mai multe greșeli se înregistrează în folosirea virgulei:

2.1.- pentru a separa vocativele sau interjecțiile de adresare de restul enunțului – „Ce mai faceți stimată Doamnă?”; „Domnule nu-mi place atitudinea dumneavoastră!”; „Hai odată că-i târziu!”; „Las-o mă, că vede ea...”; „Doamne maica Domnului, nu vă mai împingeți așa!”; „Nu soro, așa nu mai merge!”; „Stați că nu-i a bună!”; „Ce s-a întâmplat fratele meu !?”

2.2. - pentru a marca absența verbului *a fi* – este necesară marcarea lui prin virgulă sau prin linie de pauză – „Eu secretar, el conducător științific...”; „Jucătorii danezi așteptați cu interes!”; „Angela Merkel așteptată în România”; „Iohannis președinte, Ponta prim-ministru...!”; „El căpitanul echipei, a avut o prestație slabă!”;

2.3. - marcarea virgulei înainte de conjuncțiile coordonatoare adversative (*dar, iar, însă, ci*) – „Prețuri mari dar calitate mică!”; „Sunt studenți buni dar mai greșesc uneori!”; „Era un profesor exigent dar se purta omeneste!”; „Noi am venit la curs iar tu !?”; „Am auzit că voi ați câștigat iar ei au pierdut lamentabil!”;

2.4. - după circumstanțiale izolate sintactic sau antepuse regentei – „A sosit la noi deși vremea era potrivnică!”; „De nu înveți zilnic n-o să ai rezultate!”; „Că ți-ai recunoscut vina nu e rău!”; „Dacă nu repetați zilnic nu veți avea succes!”; „Cum nu m-ai anunțat la timp am întârziat!”; „Fiindcă ploua întruna s-a decis să nu meargă!”; „S-a descurcat bine deși nu învățase prea mult!”;

2.5 – pentru izolarea unor apozitii – „Colegul meu V. Vasilescu a ajuns mare!”; „Fostul președinte T. B. l-a felicitat pe câștigător!”; „Alegerile pentru președinție cel mai important eveniment au scos din case mii de alegători!”; „Antrenorul naționalei A. I. merită toate laudele!”; „Micu, Maior, Șincai corifeii Școlii Ardelene au avut un rol deosebit...”;

2.6. – alteori, virgula este folosită greșit, ca în situațiile următoare, când desparte un subiect – o subiectivă de predicat – regentă – „Voința mea este, să le arătăm că...”; „Problema era, cine greșise!”; „Cine se scoală de dimineață, departe ajunge”; „Muncise mult și dorea, să arate tuturor, că...”; „Este esențial, să ne recunoaștem greșelile!”;

2.7.- alte greșeli de punctuație se referă la: absența blanului după virgulă („Ortografia trebuie să fie unitară,corectă,precisă...” – „Erau preocupați de cunoașterea limbii,de însușirea ei corectă,de promovarea ei...”); - lipsa semnului întrebării sau exclamării („Mergeți cu toții la vot...” – „Mare atenție la fraude...” – „Te-ai întors târziu aseară...” – „Cum considerați primele rezultate...”); - absența ghilimelelor sau folosirea celor neromânești („Ne-a prezentat în Răscoala lumea satului...” – „Pentru cititorii României literare a declarat că...” – Afacerea ”Microsoft” îi dezbină pe politicieni – Operațiunea ”Autobuzul” a fost benefică pentru sute de elevi din mediul rural...);

3. Pronunțare – sunt prezente, în număr mare, pronunțările greșite ale unor cuvinte uzuale, arhaisme și neologisme, sau ale unor nume proprii străine: „Prin fereastă privea în zare...”; „Asamblul de locuințe noi...”; „Ansamblase darurile într-un frumos pachet...”; „Pe ștatul de plată figura cu...”; „La servicii era un om corect...”; „Intinerariul era unul deosebit...”; „Branconierul a fost ridicat în aceeași zi...”; „Tranvaiul deraiat prezenta serioase defecțiuni la sistemul de...”;

3.1.- rostirea greșită a literei *x* – *cs* în loc de *gz*, și invers – „Personalul aucsiliar nu știa nimic despre...”; „Nici el nu știa ecsat ce s-a întâmplat cu aceia...”; „Pentru ecsamenul de rezidențiat muncise mult!”; „V-a egzpirat timpul acordat...”; „Egzcvatoarele lucrau zi și noapte la refacerea digului...”;

3.2. – formele verbului **a fi și ale unor pronume personale, care se scriu cu e**, se rostesc corect cu **ie** – „Și eu și el l-am urmărit cu atenție...”; „Este posibil să ne revedem...”; „Era un adevărat bărbat de stat...”; „Ele și ei și-au dat seama că...”; „Eram pierdut de nu apăreai tu ca să salvezi situația!”;

3.3. – sunt rostite greșit, frecvent, **numeralele 17 și 18** – „Din cei șaptespe participanți, doar șapte...” – „Primii șapțișpe au punctat în clasamentul...” – „La ora șeptesprezece ne-am dat întâlnire...” – „Nu știam dacă sunt optusprezece sau mai mulți dispăruți...” – „La optișpe fix l-am sunat” – „Împlinise optsprezece ani săptămâna trecută...” – „opșpe a fost un număr norocos la extragerea...”;

3.4. – greșelile de accentuare sunt prezente des – „Avea un caracter deosebit...”; „Din seif i-a dispărut o sumă mare...”; „Dorea să termine mai repede lucrul pentru a...”; „Era anormal cum procedase el...”; „Drumul abrupt îi crea probleme...”; „Nu descoperise avaria la mașină și de aceea...”; „Ajunsese un bariton cunoscut în țară...”; „Rocile de calcar se pierdeau în zare...”; „Primise titlul de doctor honoris causa...”; „Mafia locală stăpâna un teritoriu...”;

II. Gramatică

1. Morfologie

1.1. - Forme greșite ale unor verbe

- conjunctivul prezent al verbelor **a avea, a miroși**: „...urma să aibe întâlniri cu mai mulți lideri ai opoziției...”; „nu găsești un loc în care să nu miroase a...”;

- verbul **a trebui** are la indicativ prezent doar o formă pentru toate persoanele: „am auzit că trebuiește mărit numărul secțiilor de votare”; „pentru asta trebuiesc întrebați reprezentanții...”;

- folosirea unor verbe de conjugarea a II-a: **a plăcea, a se complăcea, a apărea, a scădea...**, la conjugarea a III-a, și a unor verbe de conjugarea I, a preceda, la conjugarea a III-a: „mi-ar place să-i văd după alegeri...”; „vor apare după asta destule contestații...”; „electoratul ar putea scade din pricina rezultatelor la alegeri...”; „festivitățile care preced alegerea profesorului emerit...”;

- accentuarea sufixelor, în loc de accentuarea pe radical, în cazul unor verbe de conjugarea a III-a, imperativ, persoana a II-a plural, urmate de formele conjuncte ale unor pronume personale și reflexive: „credeți-mă că știu ce spun...”; „puneti-vă în situația lor la aceste alegeri...”; „alegeți-vă candidatul dorit...”;

1.2. - Forme greșite ale unor substantive – substantivul **soră** (surorile unor părinți) este folosit la genitiv-dativ cu forma greșită **sorei** (care corespunde sensului de „infirmieră”): „despre ziua națională a sorei noastre mai mari...”; „am înmânat sorei prietenului meu o mică atenție din partea...”;

- folosirea desinențelor de feminin singular și plural, genitiv-dativ, în **- e** și în **- i** și a unor desinențe de neutru plural, în **- e** și **- uri**: „era vremea amiezei, de aceea era așa cald”; „interesul păturei de mijloc pentru festival...”; „giuvaierurile ei atrăgeau atenția...”; „mai multe bancomaturi au fost vandalizate...”; „în cele două impacte...”; „mai multe separee ale castelului ascundeau...”;

- alte forme de plural ale substantivelor folosite greșit: *-e* în loc de *-i*: „cele două astre...”; „se folosise de niște foarfece...”; „în poiene și în țarine, departe, se auzea și acum glasul...”;

1.3 – Forme greșite ale adjectivelor – este greșită forma de feminin plural, *ultimile*: „în ultimile zile am ascultat tot mai des...”; „ultimile ore, dinaintea alegerilor, au fost încărcate de emoție...”; „în ultimile 2-3 săptămâni ale campaniei...”;

- femininul plural de la *preliminar* este *preliminare*: „datele preliminariei ale sondajului îl indicau drept favorit pe candidatul...”;

1.4. – Forme greșite ale adverbilor – sunt frecvent înlocuite, greșit, adverbele *minimum* și *maximum* cu adjectivele corespunzătoare, *minim* și *maxim*, dar și în locuțiunea adverbială – *la maximum*: „să fi fost prezente maxim 20 de persoane...”; „într-o discuție de minim o jumătate de oră...”; „să prețuiți la maxim orele rămasa până la...”;

2. Sintaxă

2.1. Dezacordul între predicat și subiect - „poziția celor doi președinți dovedesc că...”; „victoria în acel meci i-au adus un loc fruntaș...”; „cărțile adunate prin organizația tinerilor va ajunge la cei doritori de lectură...”; „acest grup au anunțat din timp că...”; „cine vor susține candidatul dreptei...?!”; „a fost amenajat, prin eforturi colective, un teren de sport, un magazin și o terasă...”; „unul dintre aspectele contestate a fost votul din diaspora...”; „vi se părea o surpriză plăcută acele cărți...”;

2.2. Dezacordul unor adjective - dezacordul în caz al unui adjectiv feminin singular, la genitiv-dativ și a adjectivului pronominal de întărire – *însăși, însăși*...: „din pricina loviturii executată greșit, mingea a părăsit terenul de joc...”; „analiza cererii de întrerupere a concediului depusă de tânăra mamă...”; „conform unei hotărâri emisă de conducerea întreprinderii...”; „ție însăși ți s-a precizat faptul că...”; „nici chiar mie însăși nu mi-a plăcut atitudinea celor din conducere...”;

2.3. Dezacordul numeralelor - este frecvent dezacordul numeralelor cu valoare adjectivală: „n-au ajuns decât doisprezece cadre didactice...”; „pentru doisprezece milioane lipsă va da socoteală...”; „în cele peste douăzeci și unu de luni, de când era în fruntea companiei...”; „termometrele înregistrează la această oră treizeci și una de grade la umbră”; „a fost ora douăzeci și doi...”; „până la ora doisprezece se înscrieseră...”;

2.4. Dezacordul unor pronume – cele mai frecvente greșeli apar la pronumele semiindependent *al* și la pronumele relativ *care*: „era prietenul a mai multor participanți din sală...”; „cei doi membri a celor două partide...”; „numirea directorului dar și al președintelui organizației...”; „legea Referendumului, potrivit căruia...”; „era o lege, a cărei inițiatori...”; „prichindeii ai căror năzuințe au fost frânte...”;

2.5. – folosirea relativului care, fără prepoziție, când este complement direct: „acestea au fost primele măsuri care le-a luat executivul...”; „rezultatul care l-a obținut în noiembrie, la alegeri...”; „conform unor informații care le avem de la fața locului, accidentul...”; „sentimentele care la avem în ziua alegerilor trebuie să...”;

2.6. – folosirea greșită a unor prepoziții – extinderea folosirii lui *pe*, în detrimentul altor prepoziții: *în, pentru, la...* și a prepoziției *datorită* în locul prepoziției *din cauza*...: „era de mult timp corespondent pe zona de sud...”; „a dat pe telefoane până s-a înroșit firul...”; „legea de adoptare pe referendum...”; „pe aceste imagini se vede cum...”; „nu mai

răspundeau solicitărilor datorită efortului...”; „datorită absențelor nu vor putea intra în examen...”; „au întârziat datorită vremii nefavorabile...”;

2.7. – omiterea prepoziției *de*, după numeralele de la 19 în sus, urmate de substantive: „s-au înregistrat și maxime de peste 35 grade...”; „erau de față 20 alegători...”; „a pierdut la jocurile electronice peste 1000 lei”;

2.8. – folosirea locuțiunii *din punct de vedere* în locul locuțiunii prepoziționale *din punctul de vedere*: „din punct de vedere al celor asistați...”; „cel mai bun din punct de vedere al organizatorilor a fost candidatul...”; „din punct de vedere al temperaturilor de azi...”; „nu știm ce s-ar putea face din punct de vedere al integrării persoanelor defavorizate...”;

2.9. – după prepoziția calității - *ca* - apare nejustificat un **și**, fără a fi necesar, uneori, pentru evitarea cacofoniei: „pentru el, ca și tânăr politician...”; „i-am dorit ca și colaboratori în proiect...”; „ce-ți propui să ajungi ca și pianist !?”; „ca și întindere, nu era mai mult de...”;

2.10. – greșeli în utilizarea unor adverbe – *mai...*: „și voi, care mai vă descurcați bine...”; „mai îmi răspund unii ascultători că...”; „mai îmi vin în gând frânturi din discuția aceea...”;

2.11 – greșeli privind folosirea unor verbe: *a merita* (nu este reflexiv – „se merită să muncești atât pentru...”) – *a renunța* (cere complement prepozițional – „renunțarea încetării colaborării cu...”) – *a (se) dedica, a contraveni* (cer un complement în dativ – „era dedicat...” – „faptele lui contravin cu legile în vigoare...”) – *a se baza* (cere complement prepozițional – „s-a bazat că nu-l vede nimeni...”);

3. Lexic

3.1. Pleonasmul – greșeală semantică des întâlnită: „victima a fost readusă din nou la viață...”; „vremea se menține în continuare în aceleași limite...”; „a repetat încă o dată pentru cei din sală...”; „drept pentru care am încheiat prezentul act...”; „planurile de viitor ale tânărului...”; „au hotărât să colaboreze împreună pentru noi victorii...”;

3.2. – folosirea greșită a unor cuvinte: „politicienii români, bulgari și ucrainieni au hotărât...”; „negreșit că vor suporta repercursiunile...”; „alegerile pentru președenție urmează să aibă loc...”; „se pregăteau de Ramazan, urmând să...”;

3.3. – cuvinte neadecvate semantic, precum: *a debuta* (în loc de a începe), *locație* (pentru loc), *a servi* (a mânca, a lua masa, a bea): „cum au debutat în acest an lucrările...!?”; „la debutul campionatului s-au înregistrat...”; „s-au întâlnit într-o nouă locație...”; „au fost prezenți încă de dimineață la aceeași locație...”; „au fost zăriți acolo unde au servit cina...”; „dorea a servi masa în liniștea familiei...”;

3.4. – utilizarea unor cuvinte și expresii din alte limbi, îndeosebi din engleză: „am încercat, în cadrul lecției, să mă focusez...”; „adesea am vrut să apelez la expertiza unor specialiști...”; „se pare că au existat niște trickuri...” (trucuri, secrete...);

3.5. – atracții semantice, confuzii: „până când vremea bună își va intra în mână...”; „nici în acest an primăvara nu se dezice ...”; „în acest subiect s-au afirmat mulți specialiști...”; „au rămas la sesiune târziu după miezul nopții...”; „în această dimineață, participanții se vor întâlni azi cu...”.

Bibliografie

Mioara Avram, *Probleme ale exprimării corecte*, București, Editura Academiei, 1987

- Daniel Bougnoux, *Introducere în științele comunicării*, traducere de Violeta Vintilescu, Iași, Editura Polirom, 2000
- Ion Coteanu, *Gramatica de bază a limbii române*, București, Editura Garamond, 1995
- Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române*, Ediția a II-a, București, Editura Univers Enciclopedic, 2005
- Dumitru Draica, *Ortografia românească. Trecut și prezent*, Ediția a II-a, Oradea, Editura Aureo, 2014
- Oswald Ducrot, Jean-Marie Scheffer, *Noul dicționar enciclopedic al științelor*, București, Editura Babel, 1996
- Gramatica limbii române*, vol. I – II, București, Editura Academiei Române, 2005
- Evelina Graur, *Tehnici de comunicare*, Cluj-Napoca, Editura Mediamira, 2001
- Laurențiu Șoitu, *Comunicare și acțiune*, Iași, Institutul European, 1997.